

[Knud Thomsen.]

præmien i vejret, når det drejer sig om forsikringen på lande, hvor forholdene skønnes usikre.

Til slut vil jeg kun sige et par ord om den engelske eksportkreditordning, der omtales løseligt i fremsættelsestalen. Erhverv land har vel stort set udviklet den eksportkreditordning, der passer bedst til landets egne forhold. Den engelske eksportkreditordning går mig bekendt stort set ud på, at et firma, der ønsker at deltage i den engelske ordning, skal forsikre sin eksport til alle lande og alle kunder, dog således at der arbejdes med visse regionalområder. I modsætning hertil er den danske ordning fuldstændig selektiv og frivillig. Man kan forsikre mod alle risici og al sin eksport til alle lande, eller man kan pille en enkelt forretning ud. Man kan gøre, hvad man vil, og det forekommer mig, at vi har et klart udtryk for, at denne ordning må passe bedst til forholdene her i landet, når vi af årsberetningen ser, at det kun er ca. 6 pct. af dansk eksport, der er forsikret gennem eksportkreditrådet. Det vil jo omvendt sige, at ca. 94 pct. af landets eksport foregår under en sådan form, at eksportørerne ikke anser det for at være nødvendigt at dække hverken politiske risici eller anden risiko, og forholdet mellem de 6 pct. på den ene side og de 94 pct. på den anden side synes at vise, at der ikke ville være rimelighed i at gennemføre en langt mere global ordning.

Jeg kan, som det vil forstås, til slut på mit partis vegne give tilsagn om en hurtig og særdeles velvillig behandling af lovforslaget.

Kirkegaard: Da mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. A. C. Normann, ikke kunne nå frem til dette møde, skal jeg både på hans og på mit partis vegne gøre den bemærkning, at det radikale venstre er positivt indstillet over for lovforslaget, og at vi derfor agter at støtte det under den videre behandling her i tinget.

Kai Moltke: Ja, jeg skal ligesådan på socialistisk folkepartis vegne tilsige vor støtte til det lovforslag, der foreligger her, men jeg kunne lige lide at komme med et par bemærkninger til et enkelt spørgsmål.

I løbet af 4 år har vi haft en stigning i disse garantier fra 860 mill. kr. til nu

2,2 milliarder kr., og vi får nu en væsentlig forøgelse på $\frac{1}{2}$ milliard kr. af garantisummen og yderligere hertil fuldmagt for finansudvalget til ubetinget at forhøje denne grænse.

Jeg er i og for sig — under de vanskelige forhold, vi har, hvor udvidet kredit kunne komme i betragtning og blive ønskelig — langt fra modstander af en vis elasticitet, men en udvidelse ud over de 3 milliarder kr. uden nogen grænse for finansudvalgets bemyndigelse vil jeg være en lille smule betænkelig ved, og jeg tror, at man bør tage dette spørgsmål op til nøje overvejelse i udvalget. Det er ikke, fordi jeg ønsker stive grænser, men der må være grænser for, hvad et af folketingets udvalg kan gennemføre af lovgivning — her drejer det sig oven i købet om et betydeligt skred i lovgivningen — uden at folketinget spørges til råds. En maksimumsgrænse her vil jeg i alle tilfælde anse for yderst ønskelig.

Det næste spørgsmål, som jeg kunne lide at komme ind på her i disse principielle betragtninger, er det samme, som det ærede medlem hr. Helge Nielsen fremførte. Det ville være ønskeligt, om vi i udvalget — jeg skal ikke før udtale mig kategorisk om dette — fik en nærmere redegørelse for og nærmere undersøgelse af, om de 5 års kredit fuldt ud svarer til de krav, som udviklingen ude omkring stiller til de forskellige industrier. Det er nemlig ikke nogen hemmelighed, at man ved eksportkreditudviklingen i udlandet har en vis tendens til at lade åremålet sætte op, men jeg vil gerne have nogle udførligere oplysninger herom fra den højtærede handelsministers side.

Hvad endelig den risiko angår, som jo altid ligger ved den slags foranstaltninger, selv hvor det ikke behøver at komme til større sociale omvæltninger eller revolutioner, har jeg bemærket mig den højtærede handelsministers erklæringer om, at man i den kommende tid må vente en vis øget risiko, som vil føre til, at det overskud, man hidtil har haft, i alle tilfælde løber risikoen for at svinde; det er et punkt, som jeg kunne lide at få uddybet i udvalget. Jeg er i og for sig en del beroliget ved, at den højtærede handelsminister her tager forbehold over for kravene om en fortsat nedsættelse af risikopræmierne. Det, at man er nået ned til 40 pct. af, hvad man be-